

Norman Vincent Peale:

Apostel van zelfrespect

Oorspr. titel: NORMAN VINCENT PEALE: APOSTLE OF SELF-ESTEEM¹

Updated April 7, 2003 (first published April 26, 1997). W.O.L.

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling 1977 of HSV. Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

Norman Vincent Peale stierf op de vooravond van kerstdag 1993, op 95 jaar. Hij was een van de meest populaire predikers van de 20ste eeuw. Van zijn beroemd boek *The Power of Positive Thinking* werden bijna 20 miljoen exemplaren verkocht, in 41 talen. Het stond een jaar op de VS-bestsellerlijst vanaf de publicatie in 1952. Peale bediende de “Marble Collegiate Church”, een “Reformed Church in America” congregatie in New York City, van 1932 tot 1984. Tegen zijn pensionering had de kerk 5000 leden, en toeristen kwamen er naartoe om Peale te horen spreken. Peale had 54 jaar lang een wekelijks radioprogramma: “The Art of Living”, uitgezonden op NBC. Zijn preken werden naar 750.000 mensen per maand verstuurd. Zijn populair tijdschrift *Guidepost* had een oplage van meer dan 4,5 miljoen, de grootste van enige religieuze publicatie. Zijn leven was in 1964 het onderwerp van een film: *One Man’s Way*.

DE VADER VAN HET GECHRISTIANISEERDE ZELFRESPECT

Peale was een van de vaders en sleutelpromotoren van het zelfrespect-evangelie, de onheilige mengeling van moderne psychologie en de Bijbel dat bijna de hele christelijke wereld heeft overrompeld en grote breuken heeft veroorzaakt in fundamentalistische kerken in de afgelopen 10 jaar. In 1937 stichtten Peale en psychiater Smiley Blanton een counseling-kliniek in het souterrain van de Marble Collegiate Church. Blanton had een uitgebreide (psycho)analyse ondergaan bij Freud² in Wenen in 1929, 1935, 1936 en 1937. De kliniek werd beschreven als hebbend “een theoretische basis die Jungiaans was, met sterke kenmerken van neo- en post-Freudianisme” (Carol V.R. George, *God’s Salesman: Norman Vincent Peale and the Power of Positive Thinking*, Oxford, 1993, p. 90).

In 1951 werd de kliniek bekend als de “American Foundation for Religion and Psychiatry”, en in 1972 versmolt ze met de “Academy of Religion and Mental Health” om zo de “Institutes of Religion and Health” (IRH) te vormen. Peale bleef bij het IRH als voorzitter van het bestuur en hoofd van de inkomstenwerving.

In 1952 publiceerde Peale zijn beroemde boek over positief denken, en werd zo een van de belangrijkste vaders van deze miserabele mengeling van psychologie en Bijbel dat het christendom overstroomde in de tweede helft van de 20ste eeuw. Robert Schuller³, pastor van de “Crystal Cathedral” in Californië, heeft zijn eigen bediening uitgestippeld naar Peale en werd “de Norman Vincent Peale van het Westen” genoemd. Schuller is eveneens lid van de “Reformed Church in America”.

POSITIEVE INBEELDING

Peale was ook een promotor van het idee van “positive imaging” dat heel populair werd in vele charismatische kringen. De latere dagen van Peale waren bijzonder gewijd aan het geven van motivatiegesprekken in seculiere bedrijven. Hij werd zwaar betaald door de bedrijven die zijn diensten zochten om hen meer geld op te leveren door zijn methodologieën van positief denken.

¹ Self-esteem: zelfrespect (Prisma E/N); eigendunk, trots (Van Dale E/N).

² Freud, Sigmund (Freiberg, Moravië, 6 mei 1856 - Londen 23 sept. 1939), Oostenrijks neuroloog en psychiater, grondlegger van de psychoanalyse, woonde van 1860 tot 1938 te Wenen, waar hij geneeskunde studeerde. (Encarta 2002).

³ <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/schuller.pdf>

Bijvoorbeeld, een groep van Merrill Lynch onroerend goed vennootschappen gaf Peale een staande ovatie nadat hij hen dit zei:

“Er is in de menselijke natuur tenslotte een grote tendens om precies te worden wat u uzelf visualiseert. Ziet u uzelf als gespannen en nerveus en gefrustreerd, als dat het beeld is van uzelf, dan is dat zeker wat u wilt zijn. Als u uzelf op een of andere manier ziet als zijnde inferieur, en u houdt dit beeld vast in uw bewuste geest, zal dit aanstonds tot in het onderbewustzijn afdalen, door het proces van verstandelijke osmose, en u zult worden wat u zich visualiseert.

“Maar als u, in tegenstelling daarmee, uzelf ziet als georganiseerd, beheerst, vastbesloten, een denker, een werker, gelovend in uzelf en in uw talent en bekwaamheid, dan zal u na verloop van tijd dit ook worden.

“Nu kan u denken dat dit alles slechts theorie is. Maar ik geloof, en ik heb het in zovele gevallen uitgetest, dat ik zeker ben van de deugdelijkheid ervan, dat als een persoon een zaak heeft en zich die zaak inbeeldt op een bepaald niveau, en zijn twijfels verdrijft ... dit ook zo zal worden -- dit alles door de kracht van positief denken” (Jeanne Pugh, “The Eternal Optimist”, *St. Petersburg Times*, St. Petersburg, Florida, Religion Section, 8 juni 1985).

Dit is dezelfde, met de Bijbel strijdige leer als wat van de lippen komt van Kenneth Hagin, Kenneth Copeland, Benny Hinn, en Paul Crouch. Het is misschien niet verwonderlijk dat “Strang Communications”, uitgever van ’s werelds invloedrijkste magazine *Charisma*, van de charismaten, Peale op de cover plaatste van hun Christian Life magazine in november 1986. De “National Religious Broadcasters”, die beweren een evangelische organisatie te zijn, vereerden Peale met hun “Award of Merit” (prijs van verdienste).

VELE “BEKERINGEN”

Zoals kon verwacht worden is Peale’s getuigenis van redding onduidelijk. Hij beweerde een aantal “bekeringservaringen” gehad te hebben. Toen hij een jongen was leerde Peale’s vader hem om te bidden voor een hernieuwd geloof en vertrouwen op God en om opnieuw “bekeerd te worden”. De doctrine van eens-en-voor-altijd-wedergeboorte werd door dit type van leer verduisterd. Peale beweerde dat hij een andere bekeringservaring heeft gehad in Engeland, in 1934. Hij zei dat hij “luid bad, zijn zwakheid opbiechtte en zich overgaf aan de Heer”, en onmiddellijk voelde hij zich “overal warm” (George, p. 82). Peale beschreef ook bekeringen tijdens een Billy Graham crusade in 1957, en toen hij naar Rex Humbard⁴ keek op televisie.

In een interview met de religieuze redacteur John Sherill⁵, verklaarde Peale: “Ik heb de Heer Jezus Christus aangenomen als mijn persoonlijke Redder. Ik bedoel dat ik geloof dat mijn zonden vergeven zijn door het verzoenende werk van genade aan het kruis. ... Nu zal ik u iets anders vertellen. ... Ik persoonlijk begrijp en hou van deze manier van formuleren van het christelijke evangelie, maar ik ben er absoluut en grondig van overtuigd dat het mijn zending is nooit deze taal te gebruiken wanneer ik tracht te communiceren met het publiek dat God mij gegeven heeft” (*Christianity Today*, June 21, 1993).

Het probleem met dit getuigenis, zoals we hebben gezien, is dat Peale niet noodzakelijk bedoelt wat wij bedoelen met goede bijbelse termen. Hoe definieerde hij “het verzoenende werk van genade aan het kruis”? Wat bedoelde hij met deze uitdrukking? Het feit dat Peale zei dat God hem niet riep om het evangelie op deze manier uit te drukken toont zijn rebellie aan tegen Gods Woord. Er blijken vele manieren te bestaan om het evangelie te formuleren, maar er is slechts één goede: de Bijbelse manier. Elke andere manier om het evangelie te formuleren is een vals evangelie en wordt door God vervloekt.

⁴ Televisie-evangelist en TV-mirakel-genezer. “Notorious for wild gimmicks for faith healing like prayer cloths etc!” <http://www.bible.ca/tongues-encyclopedia-pentecostal-preachers.htm#rex> en <http://www.bible.ca/tongues-photogallery-pentecostal-trinkets.htm>.

⁵ John Sherill is ook de schrijver van de charismatische werken “They speak with other tongues” / “Repoter van Gods Geest” en “My friend the Bible” / “Mijn vriend de Bijbel”. Nederlandse uitgave Gideon.

Wij weten niet wat de geestelijke toestand van Peale was toen hij stierf, en wij hopen dat hij is wedergeboren, maar als Peale echt bekeerd was dan geloven wij dat de Heilige Geest hem ertoe gebracht zou hebben berouw te hebben van zijn modernistische denken. “Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid ...” (Joh. 16:13).

BEÏNVLOED DOOR EEN LIBERALE OPVOEDING

Peale groeide op in een Methodistisch gezin, als zoon van een Methodistische predikant. Alhoewel we niet weten hoe gezond het geloof van zijn vader was, weten we wel dat zijn ouders hem aanmoedigden om naar scholen te gaan die broeihaarden waren van het liberalisme. Het modernisme van Peale werd gevoed aan de liberale Methodistische scholen “Ohio Wesleyan University” en “Boston University School of Theology”. In een biografie “God’s Salesman” wijdt auteur Carol V.R. George een heel hoofdstuk aan “Learning the Lessons of Liberalism”. George beschrijft de opleiding van Peale als volgt:

“... hij werd door zijn professor Engelse literatuur, William E. Smyser, geleid naar werken van Emerson⁶ en de Meditaties van Marcus Aurelius voor een ontvouwing van de macht van de individuele geest. ... Peale’s ontdekking van James⁷ en Emerson, en in mindere mate Marcus Aurelius, verworven in de atmosfeer van romantisch idealisme, dat leek te floreren op de Methodistische campus, ging tenslotte deel uitmaken van zijn mentale uitrusting en werd een levenslange fascinatie. Hij zou in het seminarie spoedig opnieuw Emerson van het transcendentalisme ontmoeten als de vormgevende kracht van de liberale theologie. ...

“Peale’s studie aan het seminarie was daarom een mengeling van theologie, filosofie, sociale wetenschappen, het mysticisme van personalisme⁸, en het activisme en de ethiek van het sociale evangelie. ... het werd een ander middel om gevoed te worden met een metafysisch subjectivisme, dat in zijn vroegere jaren in zijn religieuze visie werd geplant ...

“Toen hij het seminarie verliet beschreef hij zichzelf als liberaal ... in elk conflict met fundamentalisten was zijn spontane reactie er een van partij kiezen voor de modernisten” (George, pp. 36-37, 49- 52).

Ouders die hun kinderen naar liberale scholen zenden en die in denominaties verblijven die het modernisme toestaan, en die doorgaan met de ondersteuning van hun instituten door het geven van tienden en giften, zouden niet verwonderd moeten zijn wanneer hun kinderen afvallig worden of verzwakt in hun geloof.

DE OREN STRELEN VAN EEN AFVALLIGE GENERATIE

Peale’s eerste pastoraat na het seminarie was aan de King’s Highway Methodist Church in Brooklyn, New York. Zijn populistische, positieve boodschap sloeg onmiddellijk aan: “In de eerste drie jaren dat hij aan de King’s Highway Methodist Church was, tussen 1924 en 1927, ervoer de kerk een fenomenale groei, van slechts een honderdtal leden bij zijn komst tot bijna 900 toen hij daar wegging ...” (George, p. 56).

⁶ Emerson, Ralph Waldo (Boston 25 mei 1803 - Concord 27 april 1882), Amerikaans wijsgeer, dichter en essayist, stamde uit een predikantenfamilie en was voorbestemd om theologie te studeren. Al in 1817 begon hij deze studie aan Harvard University. In 1826 werd hij tot predikant bevestigd aan de Unitarische Kerk (zie unitariërs) en in 1829 als zodanig aangesteld te Boston. ... Centraal staat bij hem de gedachte dat de geest de grondslag van de werkelijkheid is. Deze geest, vaak ‘Oversoul’, ook wel ‘Overwill’ genoemd, openbaart zich in de individuen en vooral in de genieën. Wanneer dezen op zichzelf vertrouwen, vertrouwen zij tegelijk op de goddelijke geest, die hen ook in ethische zin aandrijft. Op deze wijze weet Emerson een band te leggen tussen het eindige en het oneindige, en een mystiek pantheïsme met een uitgesproken individualisme te verbinden... (Encarta 2002).

⁷ William James, (New York 11 jan. 1842 - Chocorua, N.H., 26 aug. 1910), Amerikaans filosoof en psycholoog, broer van Henry James, behaalde in 1869 het artsdiploma (M.D.) aan de Harvard universiteit, waar hij vervolgens van 1872 tot 1907 doceerde, aanvankelijk fysiologie, later psychologie en ten slotte (vanaf 1879) filosofie. (Encarta 2002).

⁸ Personalisme: systeem dat gebaseerd is op de waarde van de persoonlijkheid en de erkenning daarvan (Van Dale).

Peale's biograaf merkt op: "Zijn boodschap had reeds de contouren van wat ze zou behouden; het was een theologisch liberaal geïnspireerde taal die het veranderingsresultaat benadrukte van een relatie met Jezus en met de kerk" (George, p. 57).

Het probleem hierbij was dat de Jezus van Peale niet de Jezus van de Bijbel was, maar de Jezus van zijn eigen creatie. De Jezus van Peale was een Jezus die de zonde niet veroordeelt; een Jezus die niet geboren werd uit een maagd; een Jezus die niet de eeuwige God was; een Jezus die niet zijn bloed stortte voor de zonde van de mens.

Peale gebruikte een fundamentalistische woordenschat, maar gebruikte een modernistisch woordenboek⁹. Dat is de reden waarom zovelen door deze man bedrogen werden. De god van Peale was niet de God van de Bijbel, maar de god van het eigen "ik". Zijn geloof was niet het geloof van de Jezus Christus van de Bijbel maar het "geloof in geloof". Zijn evangelie was niet het evangelie van berouw over zonde en geloof in het bloed van Jezus Christus, maar een evangelie van eigendunk, zelfhulp en zelfherstel.

PEALE EN DE EVANGELISCHE WERELD

In de vroegere jaren werd Peale door de evangelische wereld bestempeld als kettters. Bijvoorbeeld, een artikel in *Christianity Today*, 11 november 1957, zei: "Peale spreekt veel over geloof, maar het is geen geloof in God, maar 'geloof in geloof', en dat betekent geloof in uw capaciteiten. ... Dit is geen religie, noch moralisme, noch iets anders dan zelfhulp, gedoopt met een besprenkeling van vroomheid plus medische frasen. Voor hen die geloven in de God van de Schrift, en de vitale realiteit van goed en kwaad, en de genade van God voor redding, is hier niets anders te vinden dan de wanhoop van een schuldig leven en de miserie van een sluipende dood".

De 1 mei 1955 uitgave van *United Evangelical Action*, merkt op: "Tenzij iemand het goed onderscheidt, zal het niet opvallen dat Peale een karikatuur van God maakt, en de zonde en het nodige berouw erop negeert".

Met het verstrijken van de jaren veranderde Peale zijn ketterse positie niet, maar de christelijke wereld werd in toenemende mate afvallig en blind. In recente decennia werd Peale wijd en zijd geloofd als een man van God. Billy Graham hielp de status van Peale in de evangelische wereld verhogen door hem uit te nodigen om de zegen te geven op een crusade in New York in 1956. Op een lunch van de Nationale Raad van Kerken, op 6 december 1966, zei Graham: "Ik ken niemand die méér gedaan heeft voor Gods Koninkrijk dan Norman en Ruth Peale, of die meer in mijn leven betekend hebben - de aanmoediging die zij mij hebben gegeven" (Hayes Minnick, *Bible for Today* publicati-on #565, p. 28).

Peale's vrouw Ruth was lid van de raad van bestuur van de American Bible Society (ABS). Peale gaf een toespraak op de 171ste jaarreunioening van de ABS in New York, op 14 mei 1987. In de aankondiging van deze gebeurtenis beschreef de ABS Peale als "een auteur die miljoenen van zijn medemensen over de hele wereld heeft geïnspireerd om positief te denken, een verheven radio- en TV-persoonlijkheid, en meer dan 60 jaar een prediker van het Evangelie van Jezus Christus, waarlijk vervuld met de Heilige Geest" (*Christian News*, 16 febr. 1987).

Het *Eternity* magazine, dat zich ten doel stelde om bij "gelovigen in Amerika en elders een echte christelijke geestesgesteldheid" te helpen ontwikkelen, werd in 1988 overgenomen door Peale's Foundation for Christian Living. Welgekend evangelisch leider James M. Boice, uitgever van *Eternity*, schreef een vurig verslag over de fusie, met de naam "An Exciting Milestone" (een fascinerende mijlpaal). Boice gaf geen waarschuwing tegen Peale's modernisme. (Tegen het eind van dat jaar hield *Eternity* op te bestaan).

Eric Fellman, eens redacteur van *Moody Monthly*, nam ontslag in 1985 om hoofdredacteur te worden aan Peale's Foundation for Christian Living. Moody blijft verder artikels van Fellman drukken.

⁹ Dat wil zeggen: Hij gebruikt uiterlijk de woorden van een fundamentalist maar voor Peale hebben die een andere, een eigen modernistische, afvallige betekenis. Typisch voor valse leraars: zij hullen zich uiterlijk in schapenvacht maar sleuren heimelijk hun prooien naar het hol van hun "vader van de leugen" (Joh 8:44), de satan.

Fuller Theological Seminary schenkt een “Norman Vincent Peale Studiebeurs” aan, in erkenning van de veronderstelde “uitmuntende bediening” van deze afvallige (*The Fundamentalist Digest*, sept.-okt. 1992).

In een recensie van een biografie over Peale schreef *Christianity Today* het volgende over de positieve denker: “Norman Vincent Peale is een toegewijd christen, die vitaliteit injecteerde in een kerk die haar contact was kwijtgeraakt met de gewone Amerikanen - de verkopers, huisvrouwen en onderwijzers die hem zo geïnspireerd vonden. Peale sprak hun taal, meer dan tele-evangelisten en megakerk-pastors, die hem volgden, hebben gedaan. Maar betaalde hij niet teveel voor die connectie?” (*Christianity Today*, June 21, 1993, pp. 35-36). Dit is het typische neo-evangelische waarmerk: om de hete brij te lopen. Onwillig om negatief uit te varen tegen ketterij werpt *Christianity Today* louter een milde vraag op voor zijn lezers, in plaats van een duidelijk standpunt neer te zetten, namelijk dat Peale een afvallige is.

Velen werden bedrogen door Peale’s innemendheid en zijn gebruik van bijbelse terminologie. *Guidposts* magazine komt in de huizen van vele bijbelgelovige christenen die zich niet bewust zijn van Peale’s ketterijen en die geen pastors hebben die moedig genoeg zijn om hen tegen ketteren te waarschuwen. Zoals we al hebben gezien zijn er maar weinig - als ze er al zijn - populaire christelijke publicaties die een woord van waarschuwing willen brengen.

De *United Evangelical Action* van 1 mei 1955, waar we eerder van spraken, maakte nog deze onderscheidende waarneming over Peale: “Norman Vincent Peale’s filosofie is zo hoogdravend, zo vol van secundaire evangeliewaarheid, dat miljoenen van zijn klanten erin falen te zien dat de fundamentele reddende waarheid van het Evangelie volledig wordt genegeerd. Tenzij men het grondig onderzoekt zal men niet opgemerkt dat Peale een karikatuur van God maakt, de zonde negeert en de nood aan berouw. Peale presenteert een erg gemakkelijke, gerieflijke God, een soort verheerlijkte piccolo”.

PEALE’S MODERNISME

Alhoewel Peale zelden in heldere theologische termen sprak, ontkende hij eens openlijk het christelijke geloof. In een interview met Phil Donahue in 1984 zei Peale:

“Het is niet noodzakelijk wedergeboren te zijn. U hebt uw weg met God, ik heb de mijne. Ik vond eeuwige vrede in een Shintoheiligdom. ... Ik ben naar de Shintoheiligdommen geweest en God is overal”.

Donahue riep uit: “Maar u bent een christelijke bedienaar; van u wordt verondersteld dat u mij zegt dat Christus de Weg, de Waarheid en het Leven is, niet?” Peale antwoordde hierop:

“Christus is één van de wegen! God is overal”.

Peale vertelde Donahue dan verder dat als hij naar naar de “Pearly Gates” (de hemelpoort) zou gaan, “St. Petrus” zou zeggen: “Ik hou van Phil Donahue; laat hem binnen!” Mr. Peale stelde sommigen in zijn publiek gerust die geloofden dat “net zoals we goede gedachten denken” en “zoals we goede daden verrichten, zo ook geloven wij dat wij in de hemel zullen komen” (Hugh Pyle, *Sword of the Lord*, Dec. 14, 1984).

Peale was een Vrijmetselaar¹⁰ en diende als “Grand Chaplain” van de Grote Loge van New York City en als “Imperial Grand Chaplain of the Shrine”. Op 30 september 1991 werd hij ingewijd in de “Scottish Rite Hall of Honor”, en zijn olieverfschilderij¹¹ [zie de foto ervan rechts] hangt in het Huis van de Washington D.C. Tempel (*The Berean Call*, Oct. 1992).

In een artikel dat verscheen in de *Masonic Scottish Rite Journal* in februari 1993 zei Peale:

“Mijn grootvader was 50 jaar lang een vrijmetselaar, mijn vader 50 jaar,

¹⁰ Hij was 33ste graads vrijmetselaar, Groot Kruis. (hoogste graad).

¹¹ <http://www.srmason-sj.org/web/template-files/hall-of-honor/hallofhonor.html>.

en ik ben reeds meer dan 60 jaar vrijmetselaar. Dit betekent dat mijn band met de vrijmetselarij teruggaat tot in 1869 toen mijn grootvader bij de vrijmetselarij aansloot. ... De vrijmetselarij promoot geen religieuze geloofsbelijdenis. Alle vrijmetselaars geloven in de Godheid zonder voorbehoud. Maar de vrijmetselarij stelt geen eisen over hoe een lid denkt over de Grote Architect van het Universum. ... mensen uit verschillende religies komen in vriendschap en broederschap samen onder het vaderschap van God”.

Dit is een juiste beschrijving van Vrijmetselarij, uiteraard, maar het is geheel tegengesteld aan de exclusieve claims van Christus als de enige weg tot God en de enige Redder, en is dan ook in tegenpraak met zulke geboden als 2 Korinthiërs 6:14-18:

“Trekt niet een ander juk aan met de ongelovigen; want wat heeft de gerechtigheid gemeen met de ongerechtigheid, en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis? En wat samenstemming heeft Christus met Belial, of wat deel heeft de gelovige met de ongelovige? ... Daarom gaat uit het midden van hen, en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan wat onrein is, en Ik zal u aannemen”.

In een interview met *USA Today*, 22 juli 1983, werd Peale gevraagd: “Denkt u dat herpes¹² en AIDS een goddelijke straf zijn op homoseksualiteit en promiscuïteit¹³?” Peale antwoordde: “Ik geloof niet dat God zijn tijd besteed aan het zich wreken op mensen. ... God is te groot om zijn tijd te besteden aan wraak”. In ditzelfde interview zei Peale: “De kerk zou in het voorfront moeten staan van alles wat te maken heeft met menselijk welzijn, omdat de kerk verondersteld wordt een geestelijke thuis te zijn voor de mensheid, en het moet zorg dragen voor al Gods kinderen”.

In een interview met *Modern Maturity* magazine, dec.-jan. 1975-76, werd Peale gevraagd of mensen inherent goed zijn of slecht. Hij antwoordde: “Zij zijn inherent goed - de slechte reacties zijn niet fundamenteel. Elk menselijk wezen is een kind van God en heeft meer goed in hem dan kwaad - maar omstandigheden en metgezellen kunnen het kwade doen toenemen en het goede reduceren. Ik heb een groot geloof in de essentiële eerlijkheid en waardigheid - u kan zeggen goedheid - van het menselijke wezen”. In ditzelfde interview zei Peale met betrekking tot Christus: “Ik hou ervan hem te beschrijven als ... het dichtstbij staande wezen bij God ...”

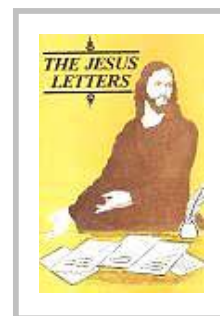
In 1980 nam Peale deel aan een diner ter ere van de 85ste verjaardag van Spencer Kimball, president van de “Kerk van Jezus Christus en de Heiligen der Laatste Dagen” - de Mormonen.

Peale onderschreef het gebruik van het occultische automatische schrift. Sprekend over Jane Palzere en Anna Brown, co-auteurs van het boek *The Jesus Letters* [zie foto hieronder], dat naar bewering het product is van automatisch schrift onder inspiratie van Jezus Christus, zei Peale:

“Wat een wonderbare gave voor ons allen is uw boek *The Jesus Letters* ... U zal velen tot zegen zijn door dit waarlijk geïnspireerde boek. ... Het maakt weinig uit of deze geschriften komen van Jezus van Nazareth of Jezus van Jane [Jane Palzere], het is allemaal hetzelfde bewustzijn en dat bewustzijn is God. Ik ben een deel van God, en Jane en Anna maken deel uit van diezelfde God” (Advertentie voor *The Jesus Letters and Your Healing Spirit*).

De genoemde advertentie hierboven geeft volgende informatie over het door Peale aanbevolen automatische schrift:

“Het eerste contact van de entiteit met Palzere kwam tot stand op 3 februari 1978, wanneer zij aan haar bureau zat in Newington, Connecticut terwijl zij een filosofisch stuk aan het schrijven was over genezing... ‘Mijn hand begon te schrijven: “U zult het kanaal worden voor het schrijven van een boek”’, legde ze uit. Van toen af kwam er elke dag een boodschap. Palzere meldt: ‘deze zouden voorafgaan door een beving in mijn hand, zouden komen zonder aarzeling en zouden pas stoppen als de boodschap af was’”.

In dit vreemde boek zegt de veronderstelde ‘Jezus’, gekanaliseerd door Palzere en Brown: “God ziet geen kwaad; Hij ziet enkel zielen op verschillende niveaus van bewustzijn”.

¹² Herpes: algemene naam voor een aantal door herpesvirussen veroorzaakte huid- en geslachtsziekten (Encarta 2002).

¹³ Promiscuïteit: toestand waarbij een volledig vrij seksueel verkeer bestaat (Van Dale).

Over deze onschriftuurlijke, occulte nonsens, getuigde Peale: “Ik voelde mezelf gefascineerd, diep beroerd en had het gevoel dat hij [de ‘Jezus’ van *The Jesus Letters*] ook tot mij sprak toen ik las” (Ibid.)!

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm